

ת"פ 25088/04/18 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד סעיד עבדאללה אבו כף ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ד תשרי תשפ"ב
30 ספטמבר 2021

ת"פ 25088-04-18 מדינת ישראל נ' אבו כף
תיק חיצוני: 211493/2017
לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ מתמחה לימור אהרוני

נגד
הנאשם
סעיד עבדאללה אבו כף ע"י ב"כ עו"ד אחמד ס. ותד

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות הדין

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירה של ריבוי נישואין, בניגוד לסעיף 176 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן (לא במסגרת הסדר טיעון), בהן הודה הנאשם, בהיותו נשוי, מאז שנת 1997, נישא לגב' יוסרה אבו כף (להלן: "יוסרה"), ערך, ביום 16.02.2017, חוזה נישואין עם הגב' מראם חגאז (להלן: "מראם"), בהתאם לדין השרעי, וזאת על אף שהיה נשוי באותה עת ליוסרה. הנאשם עשה כן, בלא ידיעתה של יוסרה, אשר שמעה על נישואיו של הנאשם למראם רק במהלך חודש יולי 2017 או בסמוך לכך.

ביום 26.02.2017, פנו הנאשם ומראם לבית הדין השרעי בבאר שבע, בבקשה ליתן תוקף לנישואיהם.

ביום 02.03.2017, נעתר בית הדין השרעי לבקשה, ואשרר את הנישואין.

תחילה, העלה הנאשם טענות מקדמיות והדין נדחה, לבקשת ההגנה, מעת לעת.

לאחר חילופי ייצוג, כפר הנאשם באשמה, אך במועד שנקבע לתחילת שמיעת ההוכחות - ביקש לחזור בו מכפירתו והודה בעובדות ובעבירה אשר פורטו בכתב האישום המתוקן, כפי שהוגש.

הנאשם הופנה, בהסכמת הצדדים, להערכת שירות המבחן למבוגרים.

לאחר קבלת התסקיר, טענו הצדדים לעונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כלדקמן:

- גליון הרשעות קודמות פלילי (ת/א1') - לחובת הנאשם הרשעות ישנות, בעבירות של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, כליאת שווא, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפה סתם, תקיפה סתם ע"י שניים או יותר, וגניבה;
- גליון הרשעות קודמות תעבורתי (ת/ב1') - לחובת הנאשם 105 הרשעות תעבורתיות, כאשר חלקן מהעת האחרונה וחלקן התיישנו.

ההגנה, לא הגישה ראיות לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר, המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 45, מתגורר בשבט אום-בטין, נשוי ואב ל-13 ילדים בגילאים 2 עד 21 שנים.

11 ילדיו הבוגרים נולדו מנישואיו לאשה הראשונה ושני ילדיו הקטנים נולדו מנישואיו לאשה השניה, אשר עמה, לדבריו, אינו בקשר מזה כשנה וחצי.

לדבריו, מתגורר עם אשתו הראשונה, לה נישא בשנת 1999, וילדיהם המשותפים, בשבט אום-בטין ועובד כאיש נקיון ואחזקה בחברת כוח-אדם, בחצי משרה, מזה כ-4 שנים.

לדבריו, נישא לאשתו השניה בשנת 2017, ולהם שני ילדים משותפים. הנאשם סיפר, כי אשתו תושבת חברון, ללא אישור כניסה לישראל, על כן, היה נוסע לבקר אותה ואת ילדיהם פעמיים בשבוע, עד שניתק עמם קשר לפני כשנה וחצי.

הרשעותיו הקודמות של הנאשם התיישנו.

ביחס לעבירה הנוכחית, הודה הנאשם ושיתף, כי חל ריחוק ביחסיו עם אשתו על רקע מצבה הרפואי (סכרת ולחץ דם), על כן, הרגיש צורך לשאת אישה נוספת, ללא ידיעת אשתו הראשונה.

לדבריו, באזור מגוריו המדובר במוסכמה חברתית, לכן, לא סבר שמדובר בעבירה על החוק.

שירות המבחן ביקש לקיים פגישה עם נשותיו של הנאשם, אך לא הושגו פרטי התקשרות עם מראם, האישה השניה, ונערכה פגישה עם יוסרה, האישה הראשונה בלבד.

יוסרה כבת 42, תיארה הנאשם כאב תומך. לדבריה, הנאשם לא שיתף אותה בדבר רצונו לשאת אישה שניה, והיא גילתה על הנישואין, רק לאחר שכבר נערכו. יוסרה שיתפה, כי לא יכלה להביע דעה על שינוי התא המשפחתי, כיוון שהדבר מקובל בסביבתם התרבותית ואף מותר לפי דתם. לדבריה, נישואיו השניים לא השפיעו על התא המשפחתי ועל כלכלת הבית. כן, הוסיפה, כי אינה מכירה את אשתו השניה ואינה מעוניינת להכירה.

הנאשם הביע חרטה בפני שירות המבחן למבוגרים וציין, כי חווה את ההליך המשפטי כגורם מרתיע.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם נורמטיבי אשר עבר העבירה על רקע נורמה חברתית ולא מתוך כוונה פלילית.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם בעל דפוסי חשיבה נוקשים וממוקד בצרכיו תוך קושי לראות צרכי האחר.

שירות המבחן לא התרשם מנזקקות טיפולית ולא בא בהמלצה טיפולית.

שירות המבחן המליץ על ענישה חינוכית בדמות צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (ת/2) והשלימה אותן על-פה.

התביעה טענה לפגיעה בכבוד האדם; מעמד האשה; הסדר הציבורי ובריבונות המדינה כמדינה דמוקרטית המקדמת שוויון בין המינים.

התביעה הדגישה את השלכותיה החמורות של העבירה וביקשה לדחות את המלצת שירות המבחן להטלת צו של"צ.

התביעה טענה, כי המדובר בעבירה, שנעברה לאחר תכנון מראש.

התביעה הדגישה החשיבות בהרתעת הרבים והצורך למגר תופעת ריבוי הנישואין.

התביעה עמדה על עברו הפלילי של הנאשם, הגם שהתיישן, אך טרם נמחק מהרישום.

התביעה טענה, כי הנסיבות שהובילו הנאשם לעבור העבירה, אינן מניחות את הדעת.

התביעה עתרה למתחם ענישה, שינוע בין 8 עד 18 חודשי מאסר בפועל.

התביעה עתרה למקם עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה, מאחורי סורג ובריא, בצירוף מאסר מותנה, התחייבות כספית וקנס.

ההגנה טענה, כי הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו.

ההגנה טענה, כי הנאשם פעל בהתאם לנורמות חברתיות מבלי להבין את הפסול שבמעשיו, כך כיום מבין זאת.

ההגנה עמדה על כך, שהנאשם הביע חרטה על מעשיו ונפרד מאשתו השניה.

ההגנה טענה, כי עברו הפלילי של הנאשם ישן ואינו מן העניין.

ההגנה עתרה לאמץ ההמלצה העונשית של שירות המבחן למבוגרים.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי לא ידע שמדובר בעבירה על החוק והוא מתנצל על מעשיו. לדבריו, נישא לאשתו השניה בסמוך לאחר שהחלה אכיפה בעבירות ריבוי נישואין והוא כבר לא בקשר עם אשתו השניה, אשר אינה מתגוררת בישראל.

דין והכרעה

אין צורך להכביר מילים בנוגע להשלכותיה של העבירה, שענינה ריבוי נישואין.

מעבר לפגיעה בכבוד האשה ובאפשרות לקדם השוויון בין המינים - מהוות עבירות אלה, כר פורה לתופעות רבות של עוני; ניצול; עבריינות; ואם לא תטופל תופעה זו - עלול הדבר להסיג אחור מצבן של משפחות רבות, חלף קידום שילובן במסגרת החברה המודרנית.

ראו ניתוח מפורט של התופעה, של הלכותיה ושל שיקולי הענישה בגזר הדין ת"פ 25462-04-18 **מדינת ישראל נ' אבו סקיק** (פורסם במאגרים - 2019) להלן: "**פרשת אבו סקיק**".

אשר למתחם הענישה - בגזר הדין בפרשת **אבו סקיק**, התייחס בית המשפט לחומרת התופעה ולהשלכותיה, אך מצא לקבוע, כי בטרם קביעת מתחם ענישה מחמיר, שייתן מענה לשיקולי הענישה, כפי שפורטו - ראוי לקבוע מתחם ביניים, למשך תקופה, לא ארוכה, במהלכה ינקטו אמצעים חינוכיים ופרסומיים, כך שיהיה בידי הציבור להפנים שינוי המדיניות של גורמי האכיפה. זאת, מאחר שעבירות אלה לא נאכפו, במחוז הדרום, למשך כשבעה עשורים, מאז קום מדינת ישראל.

אלא, בערעור שהוגש על גזר הדין (עפ"ג 26408-04-19 - פורסם במאגרים) דחה בית המשפט המחוזי עמדה זו והורה להחיל לאלתר, מתחם ענישה מחמיר, שינוע בין 7 - 18 חדשי מאסר בפועל, בכליאה ממשית.

בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחתה (רע"פ 664/11 - פורסם במאגרים).

עוד נקבע, כי עבירות מסוג זה אינן סובלות ענישה, שלא תהיה מאחורי סורג ובריח, וכך נפסק גם במקרים, בהם הוכחו לפני בית המשפט נסיבות חריגות ביותר. כך, ראו עפ"ג 10875-04-20 **מדינת ישראל נ' אלעתמין**, שם על אף נסיבות חריגות מאוד (שאינן מתקיימות במקרה דנן) הוחמר עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, למאסר בפועל בין כתלי בית האסורים, אם גם לתקופה קצרה יותר.

בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בפרשת **אבו סקיק**, אף נדחתה הטענה, כי ניתן לראות באשרור הנישואין על ידי בית הדין השרעי כנסיבה מקלה.

כך שלעת הזו, המדובר בשדה חרוש, ובמקרה דנן - מתחם הענישה יועמד, במקרה זה, כפי שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי בפרשת **אבו סקיק** לעיל, בין 7 עד 18 חדשים מאסר בפועל.

קביעת הענישה במסגרת המתחם

אשר לקביעת הענישה במסגרת המתחם האמור, על בית המשפט לשקול, את עברו של הנאשם; נסיבותיו האישיות והפרוגנוזה של גורמי ההערכה לגביו.

לחובת הנאשם, יש לזקוף את העובדה, כי המדובר בעבירה, אשר נעברה לאחר תכנון מוקדם, תוך פניה לאשה הנוספת ועריכת הנישואין עמה.

לחובת הנאשם, הרשעותיו הקודמות, הגם שאין מן הענין, לצד הרשעות תעבורתיות רבות, המלמדות על יחסו של הנאשם לחוקים והסדר הציבורי.

לזכות הנאשם, תיקון מעשיו ופרידה מאשתו השניה, הגם שלא התגרש ממנה.

עוד לזכות הנאשם, תילקח הודאתו באשמה, תוך הבעת חרטה, שלא במסגרת הסדר טיעון.

כן, תילקח לזכותו של הנאשם, פרוגנוזה חיובית מטעם שירות המבחן למבוגרים.

עוד לזכות הנאשם, העובדה כי העבירה נעברה בסמוך לאחר פרסום הנחיית היועץ המשפטי לממשלה.

שקלול הגורמים דלעיל, ובייחוד הקרבה למועד, בו החלה אכיפת האיסור, מצביע על ענישה שתהיה ברף הנמוך של המתחם, לצד מאסר מותנה ועיצום כספי.

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני הצדדים ושמע טענותיהם על פה; עיין בתסקיר שירות המבחן; עיין בפסיקה שהוגשה; גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 7 חודשי מאסר בפועל;

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ח' סימן ח';

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.11.21 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מיד.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשפ"ב, 30 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.